

To og halvfjerdsindstyvende Møde.

Torsdagen den 9de Februar 1893, Kl. 1.

Formanden (Høgsbro): Ved Folketingsmanden for Øbenø Amt's 5te Valgkreds (M. Nielsen) er modtaget et Andragende fra Husmand Jens Jepsen af Andebølle om Invalidunderstøttelse. Dette Andragende vil blive tilfattet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Meddelelse af Eneret til Anlæg og Drift af forskellige Jærnbaner.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Wojfen): Det blev mig bebrejdet i Gaar, at jeg ikke havde talt udførlig nok ved Indledningen til Diskussionen om det foreliggende Jærnbaneforslag. Jeg konstaterer dette som en Ros for en Rigsdagsmand at have talt kortere, end det har været ønsket, og jeg skal dertil kun bemærke, at jeg haaber, at Sagens Vigtighed i sig selv er af en saadan Værdighed, at den ikke behøver nogen meget udførlig Udvikling. Allenfald vil jeg hellere maale Sagens Vigtighed efter en Maalestok af virkelig anlaatte Banemil end efter Menmaal i Rigsdagstidenden. Men for øvrigt maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg jo her staar i en ret ejendommelig Stilling som den, der skal tale paa 12 Forslagsstilleres Vegne, der høre til alle Tingets forskellige Partier. De Herrer ville give mig Ret i, at, naar jeg skulde gøre det paa en saadan Maade, at ingen af mine ærede Medforslagsstillere skulde kunne have Grund til at beklage sig, saa er det naturligt, at jeg maatte fatte mig forholdsvis kort, og jeg haaber ikke hidtil at have udtalt noget, som ikke mine ærede Medforslagsstillere have kunnet støtte mig i. Naar jeg nu i Dag skal tillade mig at svare paa enkelte af de Bemærkninger, der ere fremkomne, maa jeg straks bemærke, at saa bliver det mig vistnok umuligt at tale saaledes, at alle mine ærede Medforslagsstillere kunne slutte sig dertil. Det vilde høre til det utænkelige, og jeg maa derfor

forbeholde mig noget mere Frihed og begynde med den Bemærkning, at jeg nu kun kan tale paa mine egne Vegne.

Det foreliggende Lovforslag har øjensynlig foruroliget adskillige ærede Medlemmer og særlig, forekommer det mig, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) og det ærede Medlem fra Langeland (Brandes). De vare enstemmige i den Udtalelse, at de trængte til Beroligelse overfor et Forslag af denne Værdighed. Jeg vil ogsaa haabe, at der maa være nogen Grund til Foruroligelse for de ærede Medlemmer, nogen virkelig Grund dertil. Thi om det vel end er en svag Mulighed, haaber jeg dog paa, at der maa være en Mulighed, maaste en uhyggelig Mulighed for, at der kan være Udset til, at der virkelig bliver tilvejebragt et Statsbidrag af en halv Snæs Millioner til Gennemførelse af et samlet Jærnbanenet, blot paa den bare Landjord, hvor der ikke er en Smule Asfalt, ikke findes en Smule elektrisk Lys, ja end ikke en Smule Fæstning at køre til. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) udtrykte navnlig sin Røgt paa den Maade, at han antede over, at Jærnbanenuddvalgene skulde give efter for den Fristelse at behandle Jærnbanefager efter den latinske Regel: „do, ut des“, jeg giver, for at Du skal give mig noget igen. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg har aldrig erfaret, at Jærnbanefager ere blevne behandlere efter nogen anden Recept end den, og jeg er overbevist om, at det vil heller ikke ske i Fremtiden her, lige saa lidt som jeg tror, at det sker i nogen anden parlamentarisk Forsamling. Na, jeg vil føre dette et Skridt videre, jeg tror overhovedet ikke, at der i Politik handles efter nogen anden Regel. Er der nogle, der skulle blive enige med hinanden, kan det kun ske efter Reglen: do, ut des; jeg i alt Fald vedkender mig denne Regel for min politiske Virksomhed; jeg ved ikke, om det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har eller kan opretholde nogen anden. Jeg tror, der er ganske særlig Anledning netop over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, der, saa vidt jeg ser, desværre ikke er til Stede, til at minde om, at, medens vi her forhandle om Anlæg af Jærnbaner paa Landet, gaar der jævnsides dermed Forhandlinger om en rimelig Ordning af Kjøbenhavnske Banegaardsforhold. Vi forhandle derom, ikke fordi de Mand, der deltage i dette Arbejde, just allesammen ere særlig interesserede i de Kjøbenhavnske Forhold, men efter den Rettefærdighed, at man gerne vil gøre Ret og Skel for samtlige Egne af